

[Socialministeren]

Der er kommet flere forslag om, hvordan kommunerne kunne få et incitament til at give andre et incitament til at komme i gang igen, og jeg skal meget gerne tage det med. Det er klart, der kan ligge økonomiske begrænsninger for noget af det, men vi har dog trods alt stadig væk den mulighed, at kommunerne bruger noget af det, vi kalder pligtbeløbet, til bekæmpelse af arbejdsløshed.

Jeg ser naturligvis også, ligesom andre har nævnt det, muligheden i, at sparet kontanthjælp jo ikke bare er sparet kontanthjælp, men højst sandsynlig også giver besparelser på en lang række følgeområder med de problemer, der kommer for mennesker, når de føler, at ingen har brug for dem, og det være sig alkohol, børn, der bliver anbragt uden for hjemmet, eller hvad det nu kan være. Jeg tror, at der er god økonomisk fornuft i det her, men jeg tror navnlig, der er god menneskelig fornuft i det.

Naturligvis har vi skelet til – eller mere end skelet til, kigget i – listen over frikommuneforsøg, da vi stillede nogle af disse muligheder op. Vi er endnu ikke færdige med at drøfte mulighederne. Det er da højst sandsynligt, at man kunne lade indgå flere tanker i frikommuneforsøgene og udvide nogle af ordningerne dér, det tror jeg da meget gerne man kan.

Jeg er helt enig i det, der blev sagt om den kulturelle verden. Vi har berørt muligheden i Udvalget om Børns Dagligdag, hvor vi netop understreger, at institutionerne skal kunne åbne sig ud mod alt det, der kan foregå i et lokalsamfund. Jeg forestiller mig selv gerne samarbejde med idrætsverdenen, med kunstnere i området, med bibliotekerne og alt muligt andet, og jeg mener, at de to verdener har meget at give hinanden.

Jeg er også enig i, at en væsentlig del af fattigdomsproblemet er den kulturelle fattigdom. Jeg har ikke sagt, at det ikke også er penge, at fattigdomsproblemet var rensset for økonomiske problemer, men jeg har sagt, det er andet end penge, og en væsentlig del af fattigdomsproblemet er den kulturelle fattigdom, mangel på oplevelser, at fattigdommen måske viser sig foran videoskærmen.

Jeg har sagt, at der kommer forslag i foråret. Fru Aase Olesen blev ved med at vende tilbage til de 2 mia. kr. til pensionerne. Fru Aase Olesen og alle andre ved udmærket godt, hvordan de kom i stand. De kom naturligvis ind i forbin-

delse med den aftale, som regeringen lavede med Socialdemokratiet og i forståelse med Det Radikale Venstre inden jul. Regeringen mente heller ikke, der var råd til det, og det ved Det Radikale Venstre vist også udmærket godt, men vi skulle jo have finansloven til at hænge nogenlunde pænt sammen. Og jeg mener da, at de 2 mia. kr. så er blevet brugt på en fornuftig måde. Det vender vi jo tilbage til senere på dagen.

Jeg har såmænd også været forundret over, at der ikke har været mere debat om spørgsmålet om de private organisationer, men egentlig er jeg glad for det, for ligesom hr. Carsten Andersen sætter også jeg stor pris på det arbejde, de gør. Men det, der var alvorligt i fattigdomsundersøgelsen, var ikke, at man så kan gå ud og hjælpe de private organisationer med nogle penge til at hjælpe andre noget bedre. Nej, det, der var mest interessant ved denne undersøgelse, var efter min mening det, den påpegede om det offentlige system.

Jeg ved ikke, om det kræver lovændringer at give de offentlige bistandskontorer mulighed for at sende nogle medarbejdere ud og opsøge problemerne; jeg tror ikke, det er nødvendigt. Men jeg er ganske enig i, at det er en arbejdsmetode, som kunne stille det offentlige system på lige fod med det private. Det er ud på gaderne, som man jo også gør i nogle kommuner, jeg tror f.eks. Københavns Kommune sender folk ud dér, hvor de ved problemerne er. For det er det, de private gør, det er måske ikke så meget eller i hvert fald ikke alene, at de mennesker, der har problemerne, henvender sig til private organisationer. Nej, det er meget ofte det, at de private organisationers folk færdes dér, hvor de ved de møder de mennesker, der har problemerne, nemlig på gaderne og i stræderne og i parkerne osv. Det er jeg ganske enig i.

Men jeg er glad for, at det i hvert fald er blevet understreget, at de 10 mio. kr. er til et ganske bestemt formål, det er en nødhjælp, det er her og nu. Det har intet at gøre med, hvordan vi indretter vores sociale system i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg var glad for ministerens personlige betragtninger omkring kulturen og de muligheder, der er, både hvad angår idræt og i høj grad jo også hvad angår musik, for hvis der er noget,